

первісних племен, з появи першої розумної дюдини. Не зважаючи на те, що нерівність завжди викликала осуд та критику і ніколи не викликала симпатії в суспільстві, люди в ході історії з відданою завзятістю чинили опір створенню "ідеальних" суспільств, заснованих на рівності та відсутності гноблення і примусу одних соціальних груп іншими.

За допомогою нерівності, використовуючи її як критері – можна розмістити соціальні групи вище або нижче інших. Ще одна важлива річ в сучасному суспільстві – це соціальна мобільність. Соціальну мобільність правильніше було б назвати зворотною стороною тієї ж проблеми нерівності, бо, як зазначав М. Бьютл, "соціальна нерівність посилюється і узаконюється в процесі соціальної мобільності, функцією якої є відведення в безпечні канали і стримування невдоволення".

Що ж стосується українського суспільства, то стрімкий розвиток стратифікації українського суспільства стався на початку 1990 років. Сталось це з причин різких змін умов господарювання та масштабних приватизації що призвело до накопичення ресурсів та багатств в руках відносно нечисленної групи людей, в той час як переважна більшість населення наближалась до зубожіння та працювала на низькооплачуваній зайнятості.

В сучасному українському суспільстві ситуація не змінилась, тенденції які започаткувалися в 90-х роках продовжуються і зараз. З року в рік масштаби накопичення благ «елітними» групами людей зростає і пропорційно цьому зросту, зменшуються шанси людей з нижчих соціальних груп перехопити хоча б частину цих благ, а це означає що шанси на соціальну мобільність теж невблаганно зменшуються. Така неоптимістична ситуація пов'язана з широким розповсюдженням корупції та використаннями посадових повноважень у власних цілях. А найбільшою проблемою «простих» людей є те, що майже весь вищий клас – та група людей що контролює переважну більшість благ – і є або верхівкою влади, або тими хто смикає за ниточки представників влади.

Чи то через менталітет чи просто через звичку чи з якихось інших невідомих причин більшість людей до сих пір покладає великі надії на уряд. Незважаючи на те що широкому загалу відомо і про корупцію і про зловживаннями влади і про значних розрив в розподілі благ люди майже не вживали заходів аби покращити своє життя – настільки думка про світле майбутнє і владу що думає про народ в'їлась в їхнє життя.

Проте події останніх років показують що народ здатен на активні дії і на відстоювання своїх громадянських позицій, це дає змогу пророкувати що ситуація із стратифікацією, може дійти до критичної точки що призведе до відкритого конфлікту.

Такий розвиток подій буде надзвичайно трагічний, оскільки треба не треба забувати про ефект накопичення, адже в людях роками збиралось обурення і незадоволення владою, життям і власним становищем. І коли всі